

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 11C/56/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8116203437
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Wildeová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2016:8116203437.1

Rozhodnutie

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Ivetou Wildeovou v právnej veci žalobkyne: G.. S. K., J.. X.X.XXXX, G. K., Y. Š. X, zastúpená: JUDr. Igor Šafranko, advokát so sídlom vo Svidníku, ul. Sovietskych hrdinov 163/66, p r o t i žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35792752, o vydanie bezdôvodného obohatenia a určenie neprijateľnosti zmluvnej podmienky takto

r o z h o d o l :

Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8300059246, z 21.6.2013, uvedená v článku 8, bod 8.1., v znení: „Predmetom tejto Dohody o poskytnutí služby je záväzok Veriteľa poskytnúť Dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu, maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru, resp. revolvingu poskytnutého na základe Žiadosti/Zmluvy, uzavretej medzi Veriteľom a Dlžníkom (ďalej ako „úver/revolving“) a záväzok Dlžníka zaplatiť Veriteľovi odplatu a) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 EUR a b) za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 EUR v prípade, ak bude Dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu Dlžník udeľuje Veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť Dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohu tejto Dohody o poskytnutí služby.“, j e n e p r i j a t e ľ n o u z m l u v n o u p o d m i e n k o u .

Súd u r č u j e, že zmluvná podmienka v Zmluve o revolvingovom úvere č. 8300059246, z 21.6.2013, uvedená v článku 8, bod 8.4., v znení: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru, je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v čl. 2 Žiadosti/Zmluvy.“, j e n e p r i j a t e ľ n o u z m l u v n o u p o d m i e n k o u .

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni 1096,14 Eur s úrokmi z omeškania vo výške 5,05% ročne od 11.3.2016 do zaplatenia a je tiež povinný nahradiť žalobkyni trovy konania na účet jej právneho zástupcu vo výške 358,67 Eur, to všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobkyňa žalobou zo dňa 19.2.2016 sa domáhala určenia neprijateľnej zmluvnej podmienky v znení ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku a zároveň uplatnila voči žalovanému aj nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1.096,14 Eur s úrokom z omeškania 5,05% ročne odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby. Žalobu odôvodnila tým, že na základe jej žiadosti bola jej schválená výška úveru 1500 Eur s úrokovou sadzbou 70,01% ročne, pričom žalovaný si okamžite započítal poplatok 215,75 Eur za možnosť odkladu splátok, hoci ona ako spotrebiteľka ešte túto službu nevyužila a pri jej nevyužití nemá ani nárok na jeho vrátenie. Žalovaný navyše obmedzil prístup k tomuto právu zákazníkom, ktorí nemajú splatené minimálne prvé tri mesačné splátky, nie sú dlhodobo PN (správne sú) alebo s nimi nebol skončený pracovný pomer (správne bol). Pripojil aj právoplatný rozsudok tohto súdu sp.zn. 9C/140/2013 zo dňa 4.9.2014, ktorý bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove 7Co 307/2014 zo dňa 9.9.2015.

Ohľadom návrhu na vydanie bezdôvodného obohatenia uviedla, že v zmluve o spotrebiteľskom úvere absentujú náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. f/ a k/ zákona č. 129/2010 Z.z. t.j. termín končenej splatnosti úveru a výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, čo spôsobuje bezúročnosť a bezpoplatkovosť úveru v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona. Poukázala na to, že v skutočnosti jej bol poskytnutý po zrazení spomínaného poplatku úver vo výške 1.284,25 Eur, pričom žalovanému zaplatila celkovo 3.256,60 Eur a žalovaný jej vrátil sumu 876,21 Eur.

Žalovaný sa doposiaľ k žalobe nevyjadril, aj keď táto aj s prílohami mu bola doručená ešte dňa 10.3.2016. Nedostavil sa ani na pojednávanie konané 15.6.2016, pričom predvolanie mu bolo doručené ešte 13.5.2016 a keďže svoju neúčast' neospravedlnil, súd s použitím § 101 ods. 2 O.s.p. konal a rozhodol v jeho neprítomnosti.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom žalobkyne, zmluvou o revolvingovom úvere č. 8300059246, oznámením veriteľa o schválení úveru, prehľadom prijatých platieb, oznámením o vrátení preplatku a zistil tento skutkový stav:

Dňa 21.6.2013 účastníci uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere pod č. 8300059246. Z obsahu zmluvy je zrejmé, že formulár zmluvy podpísala najprv žalobkyňa dňa 12.6.2013 s vyplnením údajov v bode 5 príslušného formulára. Uvádza sa v ňom, že žiada o poskytnutie úveru vo výške 1.500 Eur s mesačnou splátkou 80,37 Eur, s počtom splátok 42. V zmluve je uvedené RPMN za úver vo výške 70,01%, v tej istej hodnote aj ročná úroková sadzba a priemerné RPMN vo výške 48,52%.

Bod 6 formulára zmluvy obsahuje údaje o schválenom úvere s tými istými údajmi ako v bode 5, okrem RPMN, ktoré pri úvere je vo výške 70,13%. Žalovaný ako veriteľ túto zmluvu podpísal dňa 21.6.2013.

Formulár zmluvy o revolvingovom úvere má celkovo 13 bodov. Na druhej strane pokračuje úverová zmluva drobným písmom, bodmi 7 - 13. V bode 8 je o málo väčším písmom označenie: „Dohoda o poskytnutí služby uzavretá podľa § 269 ods. 2 Obchodného zákonníka“. Nasleduje bod 8.1 s týmto textom: „Predmetom tejto dohody o poskytnutí služby je záväzok veriteľa poskytnúť dlžníkovi na jeho žiadosť a po splnení nižšie uvedených podmienok službu spočívajúcu v možnosti odkladu maximálne troch akýchkoľvek splátok úveru resp. revolvingu a záväzok dlžníka zaplatiť veriteľovi odplatu a/ za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok úveru vo výške 215,75 Eur a b/ za poskytnutie služby spočívajúcej v možnosti odkladu splatnosti splátok revolvingu vo výške 112,08 Eur v prípade, ak bude dlžníkovi revolving poskytnutý. Odplatu je veriteľ oprávnený na základe vlastného uváženia jednostranne znížiť, k čomu dlžník udeľuje veriteľovi svoj súhlas. Veriteľ je povinný písomne oznámiť dlžníkovi stanovenú zníženú výšku odplaty, pričom písomné oznámenie bude tvoriť prílohy tejto dohody o poskytnutí služby.“

V bode 8.2 sa uvádza: „Dlžník je oprávnený, nie však povinný požiadať o odklad splatnosti splátok úveru/revolvingu po splatení prvých troch splátok za podmienky, že je dlhodobo práceneschopný, pričom dlhodobou pracovnou neschopnosťou sa rozumie pracovná neschopnosť začatá najskôr v deň uzavretia tejto dohody o poskytnutí služby a trvajúca dlhšie ako tri týždne alebo pokiaľ s ním

bol skončený pracovný pomer. Dlžník je povinný toto svoje právo veriteľovi doložiť kópiou lekárskeho potvrdenia, ktoré preukazuje dobu trvania jeho pracovnej neschopnosti alebo kópiou potvrdenia o vedení v evidencii uchádzačov o zamestnanie alebo výpoveďou resp. dohodou o skončení pracovného pomeru alebo iného dokumentu, ktorý preukazuje skončenie pracovného pomeru, pričom odo dňa vyhotovenia ktoréhokoľvek z uvedených dokumentov do dňa ich doručenia veriteľovi nesmie uplynúť doba dlhšia ako dva mesiace. Účinnosť odkladu splácania nastáva okamihom doručenia žiadosti veriteľovi vrátane všetkých príslušných dokladov podľa predchádzajúcej vety. Dlžník je oprávnený požiadať o odloženie splátok poskytnutého úveru aj v iných prípadoch ako je uvedené vyššie, ale tento odklad je podmienený schválením zo strany veriteľa. Na odloženie splátok v týchto iných prípadoch nemá dlžník právny nárok“.

Bod 8.4 znie nasledovne: „Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok úveru, je splatná dňom uzavretia tejto Dohody o poskytnutí služby. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky úveru podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. a) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu poskytnutia úveru Dlžníkovi podľa článku 2.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Odplata za poskytnutie odkladu splatnosti splátok revolvingu je splatná dňom poskytnutia revolvingu Dlžníkovi. Veriteľ a Dlžník sa dohodli na započítaní vzájomných pohľadávok a to pohľadávky Dlžníka voči Veriteľovi na poskytnutie schválenej výšky revolvingu podľa článku 4.1. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy oproti pohľadávke Veriteľa voči Dlžníkovi na zaplatenie odplaty podľa ods. 8.1. písm. b) tejto Dohody o poskytnutí služby (resp. zníženej výšky odplaty) a to ku dňu uskutočnenia revolvingu podľa článku 4.3. Zmluvných dojednaní Žiadosti/Zmluvy. Rozdiel bude uhradený na účet Dlžníka uvedený v čl. 2 Žiadosti/Zmluvy.“

Až do bodu 8.6 sú uvedené údaje týkajúce sa spornej dohody. Pod bodom 8.6 je podpis žalobkyne s dátumom 12.6.2013 a podpis s pečiatkou žalovaného s dátumom 21.6.2013. Pod nimi pokračuje text úverovej zmluvy bodmi 9-13, ktorý je ukončený dátumami a podpismi tak, ako predtým.

Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že pri podpisovaní žiadosti o poskytnutie úveru nebola žiadna reč o dohode o možnosti odkladu splátok. Uviedla, že ak by bola upozornená na takúto dohodu a za tak vysoký poplatok, rozhodne by s takouto dohodou nesúhlasila.

Ako vyplýva z prehľadu prijatých platieb spracovanom žalovaným (č.l. 14) žalobkyňa z predmetného úveru, ktorý jej bol poskytnutý reálne vo výške 1284,25 Eur vzhľadom na to, že jej bol zrazený spomínaný poplatok vo výške 215,75 Eur zaplatila žalovanému sumu 3256,6 Eur, pričom poslednú splátku uhradila až vo výške 1493,32 Eur dňa 3.6.2014. Neskôr na základe jej žiadosti o vrátenie preplatku jej žalovaný vrátil sumu 876,21 Eur ako to vyplýva z jeho listu zo dňa 20.5.2014.

Nepochybne predmetnú úverovú zmluvu vrátane dohody o možnom odklade splátok je potrebné považovať za spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy.

Podľa § 52 ods. 1 OZ spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 OZ dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 ods. 4 OZ spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 OZ opäť v znení v čase uzavretia zmluvy spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo a boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods. 2 OZ za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Podľa § 53 ods. 3 OZ ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

V § 53 ods. 4 OZ sú demonštratívne uvedené niektoré neprijateľné zmluvné podmienky a medzi nimi s účinnosťou od 13.6.2014 je uvedená aj neprijateľná zmluvná podmienka pod písm. v/, ktorá požaduje od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

Prechodné ustanovenie § 879p OZ nerieši spomínanú právnu úpravu § 53 ods. 4 písm. v/, a preto je potrebné ho aplikovať aj na právne vzťahy vzniknuté pred účinnosťou novely príslušného zákona, ktorým je zákon č. 102/2014 Z. z. Tento záver vyplýva z rozsudku Najvyššieho súdu SR 3MCDo 12/2014 zo dňa 21.4.2015. Súd mal v konaní za preukázané, že žalobkyňa ako spotrebiteľka nebola informovaná o spornom poplatku za možný odklad splátok a navyše za tento poplatok nedostáva protiplnenie.

Podľa § 53 ods. 5 OZ neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 153 ods. 4 O. s. p. ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve alebo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky alebo mu na základe takejto podmienky súd uložil povinnosť vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie, súd aj bez návrhu výslovne uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dojednané v spotrebiteľskej zmluve.

Súd je toho názoru, že v danom prípade sporný poplatok podlieha súdnej kontrole s poukazom na § 53 ods. 1 vetu druhú OZ. Uvedené ustanovenie je totiž potrebné vykladať v súlade so smernicou Rady 93/13/EHS z 5.4.1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa článku 4 ods. 2 smernice hodnotenie nekalej povahy podmienok sa nevzťahuje k definícii hlavného predmetu zmluvy, ani na primeranú cenu a úhradu na jednej strane, ako aj tovar alebo služby dodávané výmenným spôsobom na druhej strane, pokiaľ tieto podmienky sú zrozumiteľné.

Podľa článku 3 smernice zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy ku škode spotrebiteľa.

Vyššie uvedená úprava bola neskôr prijatá aj do nášho právneho poriadku zákonom č. 575/2009 Z.z. a to od 1.3.2010. Od uvedenej doby preto § 53 ods. 1 OZ znie: „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané“.

Za hlavný predmet plnenia v zmysle európskej judikatúry sa považujú podmienky, ktoré upravujú základné plnenia zmluvy a ktoré ju ako také charakterizujú (napr. rozsudok SAIA d AHORROSY MONTE D PIEDAT D MADRID, EU: S: 2010:309, bod 34).

Sporný poplatok, ktorý je poplatkom za možný odklad splátok, rozhodne nie je základným plnením úverovej zmluvy a teda nepredstavuje jej hlavný predmet plnenia.

Druhý prípad vylúčenia súdnej kontroly nie je samotná cena, ale primeranosť ceny na jednej strane a tovaru a služieb na druhej strane ako protiplnenie (napr. Rozsudok C-26/13 zo dňa 30.4.2014 vo veci Árpád Kásler, Hajnalka Káslerné Raabai proti OTK Jelzalogbank Zrt, bod 54). Podmienky, týkajúce sa protihodnoty, ktorú dlhuje spotrebiteľ veriteľovi alebo ktorá má vplyv na skutočnú cenu, ktorú má spotrebiteľ zaplatiť veriteľovi, teda v zásade nepatria do tejto druhej kategórie podmienok vylučujúcich

súdnu kontrolu s výnimkou otázky, či je výška protihodnoty alebo cena, ktorá je dohodnutá v zmluve primeraná službe veriteľa (rozsudok C-143/13 zo dňa 26.2.2015 vo veci Bogdan Matei, Iona Ofelia Matei proti SC Volksbank Romania SA, bod 55, 56).

V danom prípade súd neposudzoval cenu ako jej primeranosť k dodanej službe, ale celú dohodu o cene za možný odklad splátok, ktorá spočíva v tom, že spotrebiteľ má platiť za niečo, čo mu nie je dodané (tzv. teória skutočného plnenia). Krajský súd v Prešove vo svojom rozhodnutí sp. zn. 18Co 109/2011 uviedol, že za neprijateľnú zmluvnú podmienku považuje aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok spotrebiteľa za plnenie, ktoré mu po materiálnej stránke nie je dodané a slúži záujmom dodávateľa. Súd dodáva, že celá sporná dohoda sa považuje komplexne, teda nielen výška stanoveného poplatku, ktorý však nepochybne vzhľadom na to, že predstavuje viac ako 14 % poskytnutého úveru len potvrdzuje záver o neprijateľnosti celej zmluvnej podmienky.

Zo súdnej kontroly by bola vylúčená sporná dohoda, ak by bola individuálne dojednaná. Tento názor je však spochybnený už tým, že ide o formulárovú dohodu. Navyše z výpovede žalobkyně, ktorej súd nemal dôvod neveriť, pretože je tiež dôkazným prostriedkom, vyplýva, že nemala záujem žiadnu takúto dohodu uzavrieť. Podľa názoru súdu je logické, že v čase, keď podpisovala žiadosť o poskytnutie úveru, výška sporného poplatku v tlačive danej úverovej zmluvy ešte nemohla byť uvedená, nakoľko nebolo známe, v akej výške bude žalobkyni úver schválený. Sporný poplatok nepredstavuje celé číslo a nepochybne ide o určitý podiel z poskytnutého úveru, takže poplatok musel byť do zmluvy dopísaný až po schválení úveru, a teda rozhodne nemohol byť odsúhlasený žalobkyňou. Súd preto dospel k záveru, že sporná zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná. Súd pritom zdôrazňuje, že platí prezumpcia práve o tom, že neprijateľná zmluvná podmienka nebola individuálne dojednaná, ako to vyplýva z § 53 ods. 3 OZ. Dôkazné bremeno o opaku je na žalovanom, ktorý však toto dôkazné bremeno neunesol.

Pri posudzovaní neprijateľnosti zmluvnej podmienky je potrebné si uvedomiť, že žalovaný žalobkyni strhol z úveru sumu 215,75 Eur ako poplatok za to, že ak by snáď niekedy v budúcnosti žiadala o odklad splátok, aj to až pri splnení ďalších podmienok (stanovenej doby práceneschopnosti alebo skončenie pracovného pomeru) povolí jej odklad, ale maximálne troch splátok a to všetko za poplatok 215,75 Eur pri úvere vo výške 1500 Eur. Zmluvné dojednanie nie je formulované tak, že ak spotrebiteľ skutočne chce odklad splátok, môže si ho aktivovať, ale je formulované tak, že službu napriek tomu, že ju spotrebiteľ ešte nepotrebuje a zjavne ani nechce, zaplatí poplatok vo výške 215,75 Eur, čo je 14,4% z úveru. Mesačná splátka je vo výške 80,37 Eur. Za odklad troch splátok, t.j. vo výške 241,11 Eur spotrebiteľ mal zaplatiť poplatok, ktorý je len o 25,36 Eur nižší ako súčet troch prípadných odložených splátok. Nepochybne ide o hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa a preto súd považoval za dôvodné tejto žalobe vyhovieť. Súd na záver pripomína, že existujú už viaceré právoplatné súdne rozhodnutia, ktorým bola vyslovená neprijateľná zmluvná podmienka totožná s predmetom tejto žaloby, ale z inej úverovej zmluvy uzavretej s iným klientom (napr. rozsudok Krajského súdu v Prešove 20Co 111/2014 zo dňa 26.5.2015, ktorým bol potvrdený rozsudok Okresného súdu v Prešove č.k. 11C/6/2014-62 zo dňa 11.4.2014 alebo rozsudok tohto súdu 25C/4/2014-111 potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove 7Co/220/2014-138 zo dňa 24.11.2014 alebo rozsudok, na ktorý poukázala žalobkyňa tohto súdu č.k. 9C/140/2013-66, potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove 7Co/307/2014 zo dňa 9.9.2015).

Súd považoval za dôvodný aj návrh na vydanie bezdôvodného obohatenia. Pri tomto nároku bolo potrebné posúdiť uzavretú zmluvu podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (v danom prípade v znení účinnom od 10.6.2013 do 30.4.2014).

Podľa § 9 ods. 1 vety prvej citovaného zákona zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu.

Obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere sú vymenované v § 9 ods. 2 citovaného zákona. Medzi nimi pod písm. f/ je uvedená doma trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

Pod písm. j/ ročná percentuálna miera nákladov a celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; Uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Pod písm. k/ výška, počet a termíny splátok, istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

Podľa § 11 ods. 1 písm. b/ citovaného zákona poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

Súd je toho názoru, že v predmetnej úverovej zmluve uzavretej medzi účastníkmi chýba náležitosť uvedená pod písm. f/ teda termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru. Nepostačuje stanoviť počet mesačných splátok, pretože ten je uvedený pod náležitosťou upravenou pod písm. k/, kde sa uvádza aj počet splátok. Počet splátok teda nemožno stotožniť s termínom končenej splatnosti úveru, ktorá musí byť určená dátumovo (napr. rozsudok Krajského súdu v Žiline 5Co 286/2014 zo dňa 27.5.2014).

V zmluve však chýba aj dohoda o RPMN, v tejto súvislosti možno poukázať na § 40 ods. 1, § 44 ods. 1 a § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 40 ods. 1 Občianskeho zákonníka ak právny úkon nebol urobený vo forme, ktorú vyžaduje zákon alebo dohoda účastníkov, je neplatný.

Podľa § 44 ods. 1 Občianskeho zákonníka zmluva je uzavretá okamihom, keď prijatie návrhu na uzavretie zmluvy nadobúda účinnosť. Mlčanie alebo nečinnosť samy o sebe neznamenajú prijatie návrhu.

Podľa § 44 ods. 2 Občianskeho zákonníka prijatie návrhu, ktoré obsahuje dodatky, výhrady, obmedzenia alebo iné zmeny, je odmietnutím návrhu a považuje sa za nový návrh.

V danom prípade z dokazovania vyplýva, že výška RPMN bola iná v návrhu na uzavretie zmluvy zo strany žalobkyne (70,01%) a iná v akceptácii žalovaného (70,13%). Je pritom bezvýznamné, že ide o zmenu pre spotrebiteľa výhodnú, keďže rozhodujúci je záver o tom, či vznikla platná dohoda o RPMN. S poukazom na citované ustanovenie § 44 ods. 2 vetu prvú OZ totiž v dôsledku tejto zmeny RPMN je potrebné vyjadrenie žalovaného v zmluve považovať za nový návrh, ktorý by však žalobkyňa musela písomne akceptovať, k čomu však nepochybne nedošlo. Neplatné dojednanie RPMN písomnou formou spôsobuje absenciu tejto povinnej náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. K totožnému právnomu záveru dospel aj Krajský súd v Žiline v rozsudku 6Co 211/2014 zo dňa 29.5.2014. Napokon v zmluve nepochybne chýbajú aj predpoklady, ktoré boli použité na výpočet RPMN tak ,ako je to uvedené v citovanom ustanovení § 9 ods. 2 písm. j/ zákona č. 129/2010 Z.z.

Uvedené chýbajúce náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere spôsobujú následok vyplývajúci z § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. spočívajúci v tom, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Znamená to, že žalobkyňa mala žalovanému vrátiť len sumu poskytnutého úveru t.j. 1.284,25 Eur, pričom celkovo žalovanému uhradila sumu 3256,60 Eur. Žalovaný jej vrátil preplatok vo výške 876,21 Eur a preto jeho dlh voči žalobkyni predstavuje sumu 1.096,14 Eur (3.256,6-1284,25-876,21).

Podľa § 451 ods. 1 OZ kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 OZ bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 OZ predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Súd preto zaviazal žalovaného aj k vydaniu bezdôvodného obohatenia, ktoré mu vzniklo plnením zo strany žalobkyne bez právneho dôvodu vo výške 1096,14 Eur.

Žalobkyni boli priznané aj úroky z omeškania s poukazom na 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka v návaznosti na § 563 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 563 OZ ak čas splnenia nie je dohodnutý, ustanovený právnym predpisom alebo určený v rozhodnutí, je dlžník povinný splniť dlh prvého dňa po tom, čo ho o plnenie veriteľ požiadal.

Podľa § 517 ods. 1 vety prvej OZ dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z. v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Úroky z omeškania boli priznané v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami odo dňa nasledujúceho po doručení žaloby žalovanému.

Úspešnej žalobkyni bola v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. priznaná aj náhrada trov konania, ktoré predstavujú trovy právneho zastúpenia.

Trovy konania žalobkyne pozostávajú z trov právneho zastúpenia vo výške 358,67 Eur v zmysle § 10 ods. 1, ods. 2, § 13a ods. 1 písm. a), písm. c) a písm. d) v spojení s § 11 ods. 1 vyhlášky, § 13 ods. 3 vyhlášky v znení účinnom od 1.7.2013.

Tarifná odmena podľa § 10 ods. 1, ods. 2 vyhlášky za jeden úkon právnej služby predstavuje 61,41 Eur (z tarifnej hodnoty sporu vo výške 1.096,14 Eur).

Podľa § 11 ods. 1 vyhlášky základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak

- a) nie je možné vyjadriť hodnotu veci alebo práva v peniazoch, alebo ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami,
- b) klientom je spotrebiteľ a ide o zastupovanie v spore zo spotrebiteľskej zmluvy, alebo
- c) klientom je fyzická osoba a predmet konania sa týka nehnuteľnosti, ktorá je určená na bývanie alebo slúži jej na bývanie; to neplatí vo veciach vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov alebo zrušenia a vyporiadania podielového spoluvlastníctva.

Podľa § 13 ods. 3 vyhlášky pri spojení dvoch alebo viacerých vecí sa základná sadzba tarifnej odmeny určenej z tarifnej hodnoty veci s najvyššou hodnotou zvyšuje o tretinu základnej sadzby tarifnej odmeny, ktorá by advokátovi patrila v ostatných spojených veciach.

V danom prípade bola základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby vypočítaná z tarifnej odmeny vo veci s najvyššou hodnotou, t.j. vo výške 64,54 Eur (v roku 2015), resp. 66,00 Eur (v roku 2016) zvýšenej o jednu tretinu základnej sadzby tarifnej odmeny v druhej veci o sumu 20,47 Eur, t.j. 1/3 zo 61,41 Eur.

Súd priznal tarifnú odmenu vo výške 256,49 Eur za tri úkony právnej služby tak, ako si ich uplatnil právny zástupca žalobkyne:

- prevzatie a prípravu zastúpenia 85,01 Eur (64,54 Eur + 20,47 Eur)
- žaloba 85,01 Eur (64,54 Eur + 20,47 Eur)
- účasť na pojednávaní dňa 15.6.2016 86,47 Eur (66,00 Eur + 20,47 Eur)

Pripočítaný bol aj režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 25,36 Eur, t.j. 2 x 8,39 Eur za rok 2015 a 1 x 8,58 Eur za rok 2016.

Podľa § 15 vyhlášky advokát má popri nároku na odmenu aj nárok

- a) na náhradu hotových výdavkov účelne a preukázateľne vynaložených v súvislosti s poskytovaním právnych služieb, najmä na súdne poplatky a iné poplatky, cestovné a telekomunikačné výdavky a výdavky za znalecké posudky, preklady a odpisy,
- b) na náhradu za stratu času (§ 17).

Podľa § 16 ods. 4 vyhlášky na výšku náhrady preukázaných cestovných výdavkov sa vzťahujú osobitné predpisy, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

Podľa § 17 ods. 1 vyhlášky, pri úkonoch právnej služby vykonávaných v mieste, ktoré nie je sídlom advokáta, za čas strávený cestou do tohto miesta a späť patrí advokátovi náhrada za stratu času vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu.

V súlade s § 16 ods. 4 vyhlášky a zák. č. 283/2002 Z. z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov, má právny zástupca žalobkyne nárok na náhradu cestovných výdavkov za cestu osobným motorovým vozidlom zn. ŠKODA FABIA na pojednávanie dňa 15.6.2016 na trase Svidník - Prešov - Svidník pri celkovej vzdialenosti 112 km (2 x 76 km), priemernej spotrebe 5,2 l / 100 km, cene PHM vo výške 1,099 Eur / l a základnej náhrade 0,183 Eur / km vo výške 26,90 Eur (základná náhrada 112 km x 0,183 Eur / km = 20,50 Eur a náhrada za spotrebované PHM 112 km x 5,2 l / 100 km x 1,099 Eur / l = 6,40 Eur). Vzhľadom na to, že právny zástupca žalobkyne si uplatnil iba sumu 5,60 Eur, táto mu aj bola priznaná.

Zároveň má právny zástupca žalobkyne nárok na náhradu za stratu času stráveného cestou na uvedené pojednávanie dňa 15.6.2016 podľa ustanovenia § 17 ods. 1 vyhlášky, a to vo výške jednej šesťdesiatiny výpočtového základu za každú aj začatú polhodinu, pričom 1/60-ina výpočtového základu v roku 2016 je vo výške 14,30 Eur.

Právny zástupca má tak nárok na náhradu za stratu času stráveného cestou na pojednávanie dňa 15.6.2016 a späť za 4 začaté polhodiny á 14,30 Eur vo výške 57,20 Eur, z ktorej si uplatnil iba sumu 11,44 Eur, ktorá mu aj bola priznaná.

Postupom podľa § 18 ods. 3 vyhl. súd zvýšil odmenu právneho zástupcu za zastupovanie žalobkyne o 20 % daň z pridanej hodnoty vo výške 59,78 Eur (t.j. zo základu dane vo výške 298,89 Eur, teda zo sumy 256,49 Eur + 25,36 Eur + 5,60 Eur + 11,44 Eur).

Trovy právneho zastúpenia predstavujú spolu sumu 358,67 Eur.

Podľa § 149 ods. 1 O.s.p., ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Keďže žalobkyňu, ktorej bola prisúdená náhrada trov konania zastupoval advokát, v zmysle vyššie citovaného ust. § 149 ods. 1 O.s.p. je žalovaný povinný zaplatiť ju advokátovi.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Prešove.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 O.s.p.,

b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a O.s.p.),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Podľa § 251 ods. 1 O.s.p., ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.